

William Fokke Palstra is geboren op 28 september 1928 in Soerabaja, NOI. Hij is zoon van William Frederik Palstra (geboren 9 november 1904 in Utrecht) en de Engelse Beatrice Webb (geboren 16 maart 1901). Hij had een jongere broer, Wiebe (1931-1995) en een jonger zusje, Ellen (geboren 10 maart 1942). Zijn ouders waren zendelingen voor het Leger des Heils in Nederlands-Indië. Fokke en zijn vader zaten bij Scouting in Bandung.

Hun vader William Frederik werd, net als zoveel andere Europese mannen, zonder pardon meegenomen naar de gevangenis. Hun moeder mocht in eerste instantie haar man en andere zendelingen in de gevangenis bezoeken. Ook Beatrice en haar drie kinderen ontsnapten uiteindelijk niet aan arrestatie en internering in een gevangenenkamp. Eerst werden de beide tieners Fokke en Wiebe bij hun moeder weggehaald. Ze werden zonder ouders ieder in een ander kamp vastgezet. Tenslotte volgde ook de internering van moeder en zuigeling Ellen. In oktober 1942 kregen Europese vrouwen te horen dat ze hun boeltje moesten pakken en halsoverkop moesten verhuizen naar de Tjihapitwijk van Bandoeng. Beatrice en Ellen kwamen later in kamp Ambarawa 6 op Java terecht.

Fokke had de mazzel dat hij in het jongenskamp in de keuken mocht werken. Hij at daardoor iets beter dan anderen die het met een schep smaakloze, klonterige stijfselpap moesten doen. Of anders met een kleffe grijze boterham. Van Wiebe is weinig tot niks bekend. Fokke zat uiteindelijk samen met zijn vader in kamp Baros 5 in Tjimahi. Dit kamp lag in het oostelijk stadsdeel van Tjimahi, direct ten zuiden van de spoorlijn. Het kamp was ondergebracht in de barakken van de noodkazerne voor inlandse miliciens. De bamboe barakken, totaal ongeveer 27 stuks, hadden een cementen vloer, de meeste hadden geen ramen, maar wel over de volle lengte een open luchtstrook, direct onder het dak; in de kopwanden zat een grote deur. Het kamp maakte een sinistere indruk: grauwe barakken rondom een groot plein, geen enkele boom.

Vader William, moeder Beatrice, Bé zoals ze ook wel genoemd werd, de zonen Fokke en Wiebe, het nakomertje Ellen – ze overleefden allemaal met heel veel vallen en opstaan de Japanse bezetting. Ze liepen er beriberi op, dikke benen door vitaminegebrek. Ze werden kaalgeschoren vanwege de luizen. Volslagen radeloosheid vanwege alle insecten die wegvraten wat in hun buurt kwam.

Na de bevrijding ging Fokke van Tjimahi, met hulp van het Rode Kruis in Djokja, met een stoomtreintje naar Magelang-Ambarawa gereisd om zijn moeder en zusje Ellen op te halen. Het treintje bleek het laatste te zijn dat nog doorkwam waardoor hij met zijn moeder en zusje vast kwam te zitten in het vrouwenkamp Ambarawa-6. Uiteindelijk zijn ze door de Ghoerka's bevrijd en herenigd met hun vader.

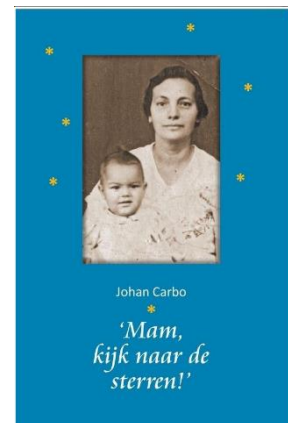
Fokke was de eerste uit het gezin die zich in 1946 kon inschepen. Met dank aan zijn vader die inmiddels voor het Rode Kruis werkte en die voor zijn oudste zoon nog op het nippertje een plekje op de MS Bloemfontein had weten te bemachtigen. Fokke zou met een ijzeren discipline binnen een strak schema in de helft van de tijd zijn HBS halen en vervolgens bovendien zijn doctoraal in de andragogie. Landelijke bekendheid zou hij later in Nederland verwerven als bevlogen dirigent van de Amsterdam Staf Band van het Leger des Heils. Hij was dit van 1961 tot 1970.

Fokke is overleden op 1 augustus 2017.

Meer informatie

[De Indische courant » 02 okt 1928 - Art. 124 | Delpher](#)
[William Frederik \(Will\) Palstra \(1904-\) » Stamboom Van der Hoek » Genealogie Online](#)
[Baros 5 – namenlijst \(japanseburgerkampen.nl\)](#)
[Baros 5 \(japanseburgerkampen.nl\)](#)
[Tijhapit \(japanseburgerkampen.nl\)](#)
[Ambarawa 6 \(japanseburgerkampen.nl\)](#)
[Amsterdam Staff Band - PTG Former ASB BM Fokke Palstra | Facebook](#)
[‘Mam kijk naar de sterren’. En ons huis vulde zich met de geur van trassi – Johan Carbo](#)

Foto: Het gezin Palstra op Java. Vader en moeder, de beide broers Wiebe en Fokke, en middenin het nakomertje Ellen. (foto uit het boek; “Mam kijk naar de sterren”)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.